

своїхъ силъ, нежели на воискъ-тѣ си, повѣска Святослава да ся борїтъ двамина, и кой-то надви^к, той да царува и връзъ два-та народа.

— Отъ чи^к имѣ, и на чи^к мѣсто царува Цимисхіа въ Гръцко? попыта Святославъ пратеник-атъ.

— Той царува отъ имѣ-то на малкы-тѣ съновы Романовы, Василіа и Константина, отговори пратеник-атъ.

— Кога ю така, то нека не залага той чуждо царство, ако ли пакъ му ю омръзнилъ живот-атъ, нека тръси другъ смръть.

Іоанинъ Цимисхіа бѣше прочутъ въ Азиј като юнакъ, але отъ какъ смѣкнѣ порfirжъ-тѣ отъ рамена-та Никифоровы, той нѣмаше вече за що да ся билъ, а за да ся бори съ Святослава, той трѣбовало да си загуби славъ-тѣ, защо-то тази борба не приличаше на Азиатскытѣ игры.

Цимисхіа науми да подкупи Святослава съ злато, и искаше съ лукавство да ся научи, колко му ю воиска-та.

— Ны не смы доста силны да ся боримъ съ тебе, земи наши-тѣ даровы, але каки колко сте вы души за да дадемъ сѣкому даръ, лъ-